

Un retrobament, un vencedor i una ratxa

La història. El jugador del Figueres, Ivan Vidal, juntament amb Gabri, van enfrontar-se diumenge passat amb el seu altre germà, Daniel, l'entrenador de la Pobla de Mafumet. Els figuerencs van sortir derrotats, però Ivan, afinat, va tornar a marcar

D'esquerra a dreta, Ivan Vidal, Daniel Vidal i Gabri Vidal, diumenge abans del Pobla- Figueres CF POBLA DE MAFUMET.

Una de les històries que va deixar el futbol català el passat cap de setmana és la protagonitzada pels germans Vidal; Iván i Gabri, futbolistes del Figueres, i, Daniel, entrenador de la Pobla de Mafumet. D'aquesta manera, Ivan i Gabri, els germans mitjans de la família, van visitar a Daniel, el germà gran, que és qui es va emportar el partit (La Pobla de Mafumet 2-1 Figueres). “El retrobament va ser maco”, reconeix a aquest diari Ivan Vidal, que com el seu germà Gabri, va jugar a la Pobla. “Va ser molt maco per la família, pels amics... vam jugar al costat de casa, després de més de tres anys, perquè vam marxar amb en Gabri a jugar a fora i l'any passat pel Covid no vam poder anar a jugar a la Pobla”, explica sobre la trobada entre els tres germans, que són quatre a la família, amb el petit de 12 anys que, com no, també juga a futbol, a l'aleví del Nàstic.

“Durant del partit però ja t'oblides ja de tot i vas amb el teu equip a pels tres punts”, indica Ivan que va aconseguir marcar, com li havia advertit al seu germà gran. “Durant tota la setmana ens vam estar picant pel grup de la família, ell em deia que no marcaria i al final sí que ho vaig fer, però l'important eren els tres punts i se'ls va endur ell”, diu el davanter blanc-i-blau que expressa que després del matx “ja no van haver-hi bromes” perquè “tal i com va anar, ell sabia que

jo estava fotut.”

I és que el desenllaç va ser de difícil digestió per al Figueres, que va perdre al minut 91. “La derrota va ser molt dura perquè els dos gols que encaixem son evitables, però això és el futbol, qui menys errors comet guanya”, assevera el futbolista que està en ratxa, amb tres gols en els últims tres partits. Tot i això, a Ivan li va costar destapar-se aquest curs, la seva primera diana va ser a mitjan de març. “Vaig tenir una lesió de set setmanes, a principis de novembre i em va enganxar en un bon moment en què, sí que és veritat que no duia cap gol, però em trobava molt bé jugant. Al final els davanter depenen dels gols, però jo em trobava molt bé. Després de la lesió sí que et trobes a la segona volta i penses que estàs jugant bé però portes zero gols i va costar”, reconeix. “Al final, he seguit treballant, confiant en mi mateix i ara s'ha d'aprofitar aquesta ratxa que he agafat”, destaca.

Pel què fa al moment de l'equip, l'atacant assegura que confia “plenament en la salvació” i que veu “l'equip entrenant molt bé”. El Figueres està ara mateix al límit, amb 25 punts, els mateixos que el Sants, l'equip que marca, ara mateix el descens. “Ara ens venen tres partits, Muntanyesa i Valls a casa i un altre al camp de l'Igualada que hem de treure nou punts de nou. No podem punxar més”, expressa.

Publicat a:

Font del document:

<http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbol/article/1960899-un-retrobament-un-vencedor-i-una-ratxa.html>